

Antoni Alsina. Administrador de finques

Xavier Orri - Marina Garcia
TIC. Serveis

Tono (Antoni) Alsina és administrador de finques i AICAT (Agent Immobiliari de Catalunya) de l'empresa familiar Finques Alsina, i la seva llarga tradició en aquest sector li ha permès conèixer de ben a prop l'evolució urbanística de la vila de Lloret, com també els canvis que ha patit l'àmbit immobiliari en els darrers temps.

L'any 1960 Antoni Alsina Parés i Esteve Alsina Sala junt amb Josep Alsina Gros, van fundar l'empresa com agència de transacció, lloguer i venda de finques a la casa del Passeig Verdagner que antigament havia estat propietat de les *noies de can Font*. Eren temps en que les cases es coneixien pel seu motiu i no per l'adreça. Sens dubte, la coneixença que ambdós tenien sobre la història de les cases, dels seus propietaris i de les finques eren un valor afegit per gestionar la venda i el lloguer d'immobles.

“L'oncle Esteve tenia, i encara conserva, un plànol amb gairebé totes les finques senyalitzades i els seus propietaris. Sovint hi incorporava senyes i punts característics del territori lloretenc com a referència per saber-ne la ubicació.”

De les converses de barberia al despatx

Les primeres gestions de compra-venda de finques es van dur a la barberia que regentaven els germans Josep i Manel Alsina Gros (pare i oncle d'Antoni Alsina i Parés). Cal buscar els orígens de l'empresa de gestió immobiliària en aquest moment. Si bé regentaven la barberia, combinaven aquest ofici amb l'assessorament en la compra-venda de finques. Ambdós van ser pioners en el negoci de l'administració de finques al municipi, no en va ostentaven els números de col·legiat 7 i 57 respectivament, fet que denota l'antiguitat de l'empresa.

“La barberia, coneguda popularment amb el nom de *Cal Cintet*, ubicada al carrer de la Vila, era un lloc de reunió social i aquest esperit el va conservar el meu pare en fundar l'empresa. Sempre va voler mantenir la cordialitat amb el tracte amb el client. De fet la butaca d'sky gris on s'asseien els clients va ser traslladada al despatx que més tard s'inauguraria al Passeig Verdagner.”

L'arxiu com a eina de treball essencial

Com a usuari habitual de l'arxiu la majoria de consultes que realitza són de caire administratiu: plànols, expedients d'obres i altra documentació tècnica referent a finques o immobles. Per tal d'accedir a tota aquesta informació presenta una instància a l'OIAC, on hi adjunta les autoritzacions i acords dels titulars i interessats dels expedients administratius. Un cop es localitza la documentació, aquest SAMLM el posa a disposició de l'usuari.

“Els tràmits per a la consulta dels documents han canviat molt. Abans del 1992, data de creació del SAMLM, tota la documentació es trobava a l'Ajuntament i no existia una consciència de preservació i conservació de tots aquests expedients com ara mateix hi és. Fins i tot, en alguns casos podíem demanar en préstec la documentació que es necessitava, cosa que ara seria impensable.”

La visió i el record del munt d'expedients que arribaven a les oficines de l'empresa familiar: lligalls, carpetes, tubs amb plànols... contrasta amb la realitat actual, en que les consultes i les reproduccions de documents s'han agilitzat moltíssim a través de les noves tecnologies: internet, documentació electrònica,

En Tono a la sala de consulta del SAMLM
Procedència: SAMLM

reproduccions digitals... Queda lluny doncs la visió romàntica dels papers vells i amuntegats sobre la taula del despatx.

Gràcies a la introducció de les noves tecnologies el procediment de sol·licitud de documentació mitjançant instàncies digitals ha agilitzat el procés de consulta. En Tono combina la presentació d'instàncies in situ amb la via telemàtica segons la tipologia de consulta. Alhora també és usuari de la plana web del SAMLM, on cerca de manera particular imatges i premsa antiga.

L'Arxiu familiar

En Tono ha estat sempre una persona amb inquietuds musicals, literàries i artístiques fet que l'ha portat a interessar-se pels orígens familiars i per la història local. La família Alsina Fumanal encara conserva plànols i documentació privada que fan referència a la fundació de l'empresa, com per exemple, unes carpetes perfectament ordenades i classificades pel seu pare. Però també recorda un moble amb plànols que, malauradament, es va perdre després d'una fuga d'aigua.

“En relació amb les consultes de caire històric, he pogut consultar en aquest SAMLM informació sobre un avantpassat familiar enterrat a Veracruz del qual conservem un rellotge i un bagul. D'altra banda també he consultat llibres de la biblioteca auxiliar per documentar-me sobre la història de Lloret.”

En Tono recorda que de petit sentia anomenar les cases pel seu motiu o sobrenom; i també recorda la toponímia popular per a la designació d'alguns indrets del municipi. Avui, quan consulta expedients i documentació de l'arxiu s'adona que bona part d'aquests noms han estat totalment assimilats i que actualment designen urbanitzacions o barris de nova creació.

“Era un moment en que més enllà del “cruce” semblava que tot era molt allunyat, i quan algú anava cap a aquell sector ho identificava, col·loquialment, amb l'expressió “anar a pagès”.”

Per a en Tono les visites al servei d'arxiu són una eina de treball essencial que l'ajuda a completar diferents tràmits administratius, i que també li facilita l'obtenció de certificats i documents per presentar a diferents administracions.

Habitualment el SAMLM rep la visita d'un munt d'usuaris que, com en Tono, cerquen documentació administrativa per a poder gestionar litigis, tràmits, reclamacions, recursos... Sens dubte, el percentatge de consultes de caire administratiu és molt més elevat que les sol·licituds de caràcter històric; però, en qualsevol cas, una de les funcions principals del servei d'arxiu és posar a disposició de la ciutadania el patrimoni documental del municipi.

Moltes gràcies Tono. ■